Chylak_Maciej_305699_Maaco_pp1

Praca projektowa nr 1

Rozwiązanie zadan

Maciej Chylak 305699 IAD

1.Calka

Opis

Funkcja pozwalająca przybliżyć całkę oznaczoną funkcji f na przedziale [a,b] przy użyciu metody trapezów.

Użycie

```
calka(f, a, b, n)
calka(f, a, b)
```

Argumenty

- **f** Funkcja, której całkę chcemy przybliżyć.
- ${\bf a}$ Liczba rzeczywista. Lewy kraniec przedziału całkowania funkcji, według której chcemy policzyć całkę oznaczoną.
- ${\bf b}$ Liczba rzeczywista. Prawy kraniec przedziału całkowania funkcji, według której chcemy policzyć całkę oznaczoną.
- ${\bf n}$ Liczba naturalna większa od zera. Liczba punktów podziałowych przedziału $[{\bf a},{\bf b}].$

Wartość

Całka oznaczona funkcji f na przedziale [a,b]. Integer jeżeli to możliwe, w pozostałych przypadkach double.

Przykłady

Domyślne użycie calka:

```
calka(function(x)\{x^2 + 2\}, 1, 6, 100)
```

```
## [1] 81.66875
```

Użycie calka bez podania argumentu n (domyślnie ustawiony n = 100):

```
calka(function(x){2*x - 10}, 1, 6)
```

```
## [1] -15
```

Użycie calka z wbudowaną funkcją sin:

```
calka(sin, 1, 6, 100)
```

```
## [1] -0.4197805
```

Złe użycie calka. n musi być większe od zera

```
calka(sin, 1, 6, -2)
```

Złe użycie całka. n musi być liczbą naturalną.

```
calka(sin, 1, 6, 0.5)
```

2.Sklej

Opis

Funkcja pozwalająca nam skleić **i-te** elementy wszystkich wektorów z listy \mathbf{x} . Poszczególne elementy zostają oddzielone znakiem określonym przez parametr \mathbf{sep} .

Użycie

```
sklej(x, sep)
sklej(x)
```

Argumenty

 ${\bf x}$ - Lista zawierająca wektory napisów o tej samej długości.

sep - Napis oddzielający poszczególne elementy sklejanych napisów. Domyślne ustawiony jako: " ".

Wartość

Wektor sklejonych napisów.

Przykłady

Domyślne użycie sklej:

```
sklej(list(c("a", "b", "c"), c("1", "2", "3")), ".")
```

```
## [1] "a.1" "b.2" "c.3"
```

Użycie sklej bez podania argumentu sep (domyślnie ustawiony sep = ""):

```
sklej(list(c("a", "b", "c"), c("1", "2", "3")))
```

```
## [1] "a1" "b2" "c3"
```

Przykład złego użycia funkcji sklej. x powinien być listą:

```
sklej(c("a", "b", "c"), ".")
```

Przykład złego użycia funkcji sklej. sep powinien być napisem:

```
sklej(list(c("a", "b", "c"), c("1", "2", "3")), 1)
```

3. Repr.macierz

Opis

Funkcja przekształcająca podaną macierz rzadką \mathbf{x} , czyli taką, dla której większość komórek zawiera wartości zerowe, do macierzy składającej się z trzech kolumn reprezentujących wiersz i kolumne, w którym niezerowy

element się znajduję, oraz jego wartość. Za element niezerowy uznaję się taki, który różni się co najmniej o **eps** od zera.

Użycie

```
repr_macierz(x, eps)
repr_macierz(x)
```

Argumenty

 \mathbf{x} - Macierz liczbowa, którą będziemy przekształcali.

 \mathbf{eps} - Liczba rzeczywista nieujemna. Najmniejsza liczba uznawana za niezerową co do wartości bezwzględnej. Domyślnie $\mathbf{eps}=1\text{e-}16.$

Wartość

Macierz posiadająca trzy kolumny: row, col oraz value oraz k wierszy, gdzie k oznacza liczbe elementów uznanych jako niezerowe. Wartości w kolumnach row oraz col reprezentują, w którym wierszu oraz kolumnie znajduję się niezerowy element, a value określa wartość tego elementu.

Przykłady

Domyślne użycie repr_macierz:

```
repr_macierz(matrix(c(0, 0.00005, 0.01, 0.00001, 2, 4, 1, 2, 0.004, 0.1), ncol = 2), 0.01)
##
        row col value
## [1,]
          3
              1 0.01
                 2.00
## [2,]
          5
              1
## [3,]
              2 4.00
          1
## [4,]
          2
              2 1.00
## [5,]
              2 2.00
          3
              2 0.10
## [6,]
```

Użycie repr_macierz bez podania argumentu eps (domyślnie ustawiony eps = 0.01):

```
repr_macierz(matrix(c(0, 0.00005, 0.01, 0.00001, 2, 4, 1, 2, 0.004, 0.1), ncol = 2))
```

```
##
         row col value
##
    [1,]
           2
                1 5e-05
##
    [2,]
           3
                1 1e-02
   [3,]
           4
##
                1 1e-05
##
   [4,]
           5
                1 2e+00
    [5,]
##
           1
                2 4e+00
##
    [6,]
           2
                2 1e+00
##
    [7,]
           3
                2 2e+00
##
    [8,]
           4
                2 4e-03
    [9,]
                2 1e-01
```

Przykład złego użycia funkcji repr matrix. x powinien być macierzą:

```
repr_macierz(list(c(1,2, 4)), 0.01)
```

Przykład złego użycia funkcji repr_matrix. eps powinno być większe bądź równe 0:

```
repr_macierz(matrix(c(0, 0.00005, 0.01, 0.00001, 2, 4, 1, 2, 0.004, 0.1), ncol = 2), -1)
```

4. Logiderle

Opis

Funkcja sprawdzająca, czy istnieje takie \mathbf{p} , że element wektora $\mathbf{1}$: \mathbf{n} należy do przedziału $[\mathbf{i_p}, \mathbf{j_p}]$. W przypadku powodzenia zwraca TRUE, w przeciwnym przypadku FALSE.

Użycie

logiderle(i, j, n)

Argumenty

- ${\bf i}$ Wektor całkowitoliczbowy długości ${\bf k}$, taki, że dla każdego p: $1 <= i_p <= j_p$ oraz $i_{p+1} > j_p$. Wartości tego wektora będą tworzyły lewy kraniec przedziału.
- ${f j}$ Wektor całkowitoliczbowy długośći ${f k}$ taki, że dla każdego p: $1 <= i_p <= j_p$ oraz $i_{p+1} > j_p$. Wartości tego wektora będą tworzyły prawy kraniec przedziału.
- ${\bf n}$ Liczba całkowita dodatnia. Wartość ta przyczyni się do stworzenia wektora liczbowego postaci 1:n oraz określi długość wektora wynikowego.

Wartość

Wektor logiczny długości n.

Przykłady

Domyślne użycie logiderle:

```
logiderle(c(1, 3, 6), c(1, 4, 9), 11)
```

[1] TRUE FALSE TRUE TRUE FALSE TRUE TRUE TRUE TRUE FALSE FALSE

Przykład złego użycia funkcji logiderle. dla każdego p i_p ma byc niewiększe od j_p:

```
logiderle(c(1, 3, 6), c(1, 2, 9), 11)
```

Przykład złego użycia funkcji logiderle. dla każdego p i_{p+1} ma byc większe od j_p :

```
logiderle(c(1, 1, 6), c(1, 1, 9), 11)
```